

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในโลกที่ก้าวหน้าในปัจจุบัน การรู้ภาษาของตนเพียงภาษาเดียวไม่เป็นการเพียงพอสำหรับการดำรงชีวิต ชุมชนใดที่มีภาษาใช้มากกว่าหนึ่งภาษาจะมีความก้าวหน้าได้มากกว่าชุมชนที่ใช้ภาษาเดียว เพราะภาษาเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยให้ชุมชนนั้นมีการเคลื่อนไหวทางสังคมได้มากขึ้น การเรียนภาษาต่างประเทศจึงเป็นเรื่องที่มิใช่คุณประโยชน์ทำให้คนเรามีหูตากว้างขวางยิ่งขึ้น เพราะการที่บุคคลมีโอกาสนำใจความคึกของอีกชุมชนหนึ่ง โดยผ่านทางภาษาอีกภาษาหนึ่งย่อมมีคุณค่าอยู่ในตัวเอง เมื่อมีความจำเป็นที่จะต้องเรียนภาษาเพิ่มขึ้นอีกภาษาหนึ่ง แต่ละชุมชนจึงมักเลือกเรียนภาษาที่จะเป็นประโยชน์ต่อชุมชนของตนมากที่สุด ภาษาที่มิได้คนนิยมเรียนเป็นภาษาต่างประเทศมากที่สุด ได้แก่ภาษาอังกฤษ ดังที่ เอฟ. จี. เฟรนช์ (F.G. French)¹ ได้กล่าวถึงความสำคัญของภาษาอังกฤษไว้ว่า

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลที่มีประชาชนมากกว่าสองพันล้านคนใช้เป็นภาษาแม่ และชาวยุโรป ออฟริกัน จีน ญี่ปุ่น อินเดียน และชาวอเมริกาใต้อีกหลายล้านคน ทุกและอ่านภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง จำนวนนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นทุกปี ปีละประมาณสี่สิบล้านคน ทั้งนี้ไม่นับรวมเด็กอังกฤษและอเมริกัน

จากความสำคัญของภาษาอังกฤษดังกล่าว ทำให้มีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษขึ้นในหลายประเทศ มีการถกเถียงมากมายเกี่ยวกับลักษณะในการเรียนรู้ภาษา

¹ F.G.French, The Teaching of English Abroad Part I: Aims and Methods (London: Oxford University Press, 1943), p.1

ต่างประเทศ ซึ่ง เอิร์ล คัมบลิว สเตวิก (Earl W. Stevick)¹ กล่าวว่า คนที่จะได้ชื่อว่า เรียนรู้ภาษาต่างประเทศภาษาใดภาษาหนึ่ง ก็ต่อเมื่อได้เรียนรู้ระบบเสียงของภาษา สามารถเข้าใจและพูดภาษานั้นได้ ได้เรียนรู้โครงสร้างไวยากรณ์ของภาษานั้น และได้รู้ศัพท์จำนวนที่เหมาะสมแล้ว

โครงสร้างไวยากรณ์นั้นมีความสำคัญต่อการเรียนรู้ศัพท์ เพราะการเรียนรู้ความหมายของคำศัพท์โดยไม่เรียนลักษณะไวยากรณ์ไปด้วยนั้น จะไม่มีทางนำคำศัพท์ไปใช้ได้ ดังนั้นหากต้องการจะเข้าใจภาษาอังกฤษและให้ผู้อื่นเข้าใจตนด้วย ก็จำเป็นจะต้องเรียนลักษณะไวยากรณ์ภาษาอังกฤษให้รู้ซึ้งและให้สามารถใช้ได้อย่างไม่ต้องคิด ในเมื่อคกอยู่ในสถานการณ์ที่ต้องใช้ภาษาอังกฤษจริง ๆ บุญเหลือ เทพยสุวรรณ² ได้สรุปไว้ว่า การสอนภาษาต่างประเทศทุกภาษาต้องอาศัยไวยากรณ์ แต่อาจแตกต่างกันในเรื่องวิถีทางเข้าหรือกลวิธี

ความสำเร็จในการเรียนภาษาต่างประเทศยังขึ้นอยู่กับความสามารถของผู้เรียนในการใช้องค์ประกอบของภาษาซึ่งประกอบด้วย เสียง ศัพท์ และโครงสร้าง และการที่ทักษะทั้งสี่คือ ฟัง พูด อ่าน และเขียน เป็นอย่างไรก็ดี คิค พงษ์ทัต และศิธร แสงบุญ³ กล่าวถึงหลักการใหญ่ในการเรียนภาษาว่า ควรยึดภาษาพูดเป็นอันดับแรก ไม่ว่าจะมุ่งหมายของการเรียนภาษาจะเป็นอย่างไร สำหรับสภาพการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

¹ Earl W. Stevick, "Teaching and Learning a Foreign Language," Teaching and Learning English: Selected and Simplified Readings, ed. Raja T. Nasr. (London: Longman Group Limited, 1972), p.2

²บุญเหลือ เทพยสุวรรณ ม.ล., รวบรวมบทความเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษา, (กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์สำนักทำเนียบนายกรัฐมนตรี, 2513), หน้า 6

³คิค พงษ์ทัต และศิธร แสงบุญ, คู่มือครูภาษาอังกฤษภาคทฤษฎีและปฏิบัติ (พระนคร: โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2516), หน้า 7

ในประเทศไทยนั้น สุโร พงษ์ทองเจริญ และเทือก กุสุมา ๗ อยุธา¹ กล่าวว่า แม้นักเรียนได้เรียนภาษาอังกฤษมาแล้วเป็นเวลาถึงหกปี แต่นักเรียนไม่สามารถพูดสนทนา อ่านภาษาอังกฤษได้อีกห่างคล่องแคล่ว นักเรียนมักจะถูกภาษาอังกฤษอย่างผิด ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการออกเสียง ซึ่งเป็นองค์ประกอบสำคัญประการหนึ่ง ในการสื่อความหมายโดยภาษาพูด การที่ ชำรงค์ศักดิ์² เน้นถึงความสำคัญในการออกเสียงในภาษาอังกฤษให้ถูกต้องว่า การพูดภาษาอังกฤษด้วยสำเนียงที่ผิด ๆ เป็นเหตุให้เกิดความไม่เข้าใจกัน หรือเกิดความเข้าใจผิดได้จึงอาจกล่าวได้ว่าภาษาพูดเป็นทักษะสำคัญในการแสดงออกของการใช้ภาษา

อย่างไรก็ตามการที่จะมีทักษะทั้งสี่ คือ ฟัง พูด อ่าน และเขียน ภาษาอังกฤษได้ เป็นอย่างมีประสิทธิภาพสำหรับผู้เรียนภาษาอังกฤษที่พูดภาษาไทยเป็นภาษาแม่ นั้น ขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายประการ เช่น ความสามารถของผู้เรียนภาษาอังกฤษเอง และความสามารถของผู้สอนภาษาอังกฤษ ผู้เรียนภาษาอังกฤษที่พูดภาษาไทยเป็นภาษาแม่ ย่อมจะมีปัญหาซึ่งเกิดจากการนำระบบโครงสร้างในภาษาไทยไปสัมพันธ์กับระบบภาษาอังกฤษที่กำลังเรียนอยู่ ผู้ที่จะเรียนภาษาอังกฤษจึงต้องเรียนรู้ระบบโครงสร้างภาษาอังกฤษเป็นอย่างดี โดยเฉพาะผู้สอนภาษาอังกฤษจะต้องรู้ระบบโครงสร้างของทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ดังที่ โรเบิร์ตลาโด (Robert Lado)³ ได้ชี้ให้เห็นถึงความจำเป็นที่จะต้องเข้าใจระบบโครงสร้างของภาษาว่า

¹ สุโร พงษ์ทองเจริญ และเทือก กุสุมา ๗ อยุธา, "วิธีสอนภาษาอังกฤษ," ตำราวิชาศึกษาศาสตร์ของคุรุสภา (พระนคร: โรงพิมพ์คุรุสภา, 2506), หน้า 1

² ภารณี ชำรงค์ศักดิ์, "สำเนียง(ภาษาอังกฤษ)ผิด บิดความหมายอย่างมาก," วารสารอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร 1 ฉบับที่ 2 (ธันวาคม 2520 - พฤษภาคม 2521), หน้า 118

³ Robert Lado, Language Teaching: A Scientific Approach. New York: McGraw-Hill, Inc., 1964), p. 14.

ผู้พูดต้องรู้โครงสร้างของภาษา ในการเรียนภาษาต่างประเทศนั้น ผู้พูด
 มีโครงสร้างของภาษาแม่อยู่ก่อนแล้ว เมื่อมาเรียนรู้โครงสร้างอีกแบบหนึ่ง
 จึงเกิดความสับสนขึ้น เพราะภาษาแต่ละภาษามีลักษณะโครงสร้างเป็นของ
 ตนเองโดยเฉพาะ ความแตกต่างทางด้านโครงสร้างของภาษาต่าง ๆ จึง
 เป็นความแตกต่างที่สำคัญที่สุดของภาษา

จากความแตกต่างของลักษณะโครงสร้างของแต่ละภาษานี้เอง ทำให้ผู้เรียน
 มักจะนำเอาลักษณะหรือโครงสร้างของภาษา รวมทั้งกฎเกณฑ์การใช้ภาษาของตน มาเชื่อม
 โยงกับภาษาต่างประเทศที่กำลังเรียนอยู่จึงได้มีผู้สนใจทำการเปรียบเทียบโครงสร้าง
 ภาษาอังกฤษกับภาษาของตน เพื่อนำผลการเปรียบเทียบมาใช้ในการเรียนการสอนภาษา
 เช่น เฉลา ชัยรัตน์¹ ได้ทำการเปรียบเทียบโครงสร้างภาษาอังกฤษกับภาษาไทย ใน พ.ศ.
 2504 และพงษ์ศรี เลชะวัจน และคณะ² ได้ทำการวิเคราะห์เปรียบเทียบภาษาไทยกับ
 ภาษาอังกฤษ ใน พ.ศ. 2511

การเปรียบเทียบภาษาจึงนับได้ว่าเป็นมีความสำคัญในการสอนและการแก้ไขข้อผิดพลาด
 ในการใช้ภาษา แต่อย่างไรก็ตามมีข้อบกพร่องบางอย่างที่ไม่อาจคาดได้ล่วงหน้า หรือ
 ให้อธิบายได้โดยการเปรียบเทียบภาษา จึงจำเป็นต้องมีการศึกษาข้อบกพร่องโดยตรง
 จากภาษาที่ผู้เรียนกำลังใช้อยู่ ซึ่งจะแสดงให้เห็นข้อบกพร่องหรือปัญหาในการเรียนภาษา
 อย่างเป็นจริง

¹ Chalao Chaiyaratana, "A Comparative Study of English and Thai Syntax" (Ph. D. Dissertation, Indiana University, 1961), pp. 104 - 105.

² Pongsri Lekawatana, and Others, A Contrastive Study of English and Thai (University of Michigan, 1963-69), Mimeographed, (The English Language Center, Bangkok), pp. 40-117.

ปัญหาสำคัญในการสอนภาษาต่างประเทศนั้น นอกจากจะเกิดจากปัญหาของตัว
ภาษาเองแล้ว ปัจจัยสำคัญอีกประการหนึ่ง ซึ่งมีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ภาษาของนักเรียน
คือตัวครูเอง สุโร พงษ์ทองเจริญ¹ กล่าวว่า ปัญหาสำคัญในการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทย
เกิดจากการขาดแคลนครูที่มีความรู้ทางภาษาชื่อ โทมัส เอ. เคอร์
(Thomas A. Durr)² ได้กล่าวถึงปัญหาในการสอนภาษาอังกฤษไว้ว่า

ปัญหาสำคัญในการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยที่สำคัญคือ การขาด
แคลนครูที่มีคุณภาพ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ครูสอนวิชาภาษาอังกฤษในระดับชั้น
เริ่มต้นเรียนที่ต้องการผู้มีความรู้ความชำนาญด้านการสอนภาษาอังกฤษมาเป็น
ผู้วางรากฐานวิชาภาษาอังกฤษให้แก่เด็กไทยที่เริ่มตนเรียนภาษานี้ เพื่อเด็ก
ไทยจะได้มีพื้นฐานความรู้ทางภาษาที่ดี ซึ่งเป็นแนวทางการศึกษาขั้นสูงต่อไป

จากปัญหาที่เกิดขึ้นดังกล่าว จึงมีความจำเป็นที่จะต้องศึกษาถึงความรู้ความ
สามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษ ระดับประกาศนียบัตร
วิชาการศึกษาระดับสูง ซึ่งเป็นผู้ที่จะไปสอนวิชาภาษาอังกฤษแก่เด็กในระดับชั้น เริ่มต้นเรียน
เป็นส่วนใหญ่ ว่ามีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพียงไร โดยเฉพาะการพูด เพราะ
ถ้าตัวครูเองไม่สามารถพูดภาษาได้อย่างคล่องแคล่วแล้ว นักเรียนก็ไม่มีทางที่จะเรียนรู้ได้
ในการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศนั้น ภาษาพูดได้รับความสนใจมากขึ้น ตั้งแต่เริ่มใช้
วิธีการสอนแบบฟัง-พูด (Audio - Lingual Approach) จนถึงปัจจุบัน กานดา
ณ กลาง³ กล่าวถึงความจำเป็นที่จะต้องเน้นทักษะด้านการพูดว่า "ไม่ว่าจุดมุ่งหมายของการ

¹ สุโร พงษ์ทองเจริญ, วิธีสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง (พระนคร. โรง
พิมพ์มิตรสยาม บางลำพู, 2520), หน้า 49

² โทมัส เอ. เคอร์, "การอภิปรายเรื่องการสอนภาษาต่างประเทศแก่เด็ก
ไทย," ปัญหาการสอนภาษาต่างประเทศแก่เด็กไทย (กระทรวงศึกษาธิการ, 2513), หน้า 96.

³ กานดา ณ กลาง, วิธีสอนภาษาอังกฤษกับหลักจิตวิทยา (นครหลวงกรุงเทพ
ธนบุรี: ศูนย์ภาษาอังกฤษของโครงการพัฒนามหาวิทยาลัย, 2515), หน้า 25.

เรียนการสอนจะเป็นไปเพื่อพัฒนาการทักษะด้านใดในที่สุดก็ตามที่ การสอนที่ถูกต้องเหมาะสม เพื่อให้ได้มาซึ่งจุดประสงค์นั้น จะต้องเริ่มลำดับด้วยการสอนให้พูดได้ ฟังได้ เสียก่อนเสมอไป

ความมุ่งหมายของการศึกษาวิจัย

1. เพื่อศึกษาลักษณะการใช้โครงสร้างประโยคภาษาอังกฤษในภาษาพูดของนักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษ ระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับชั้นสูง
2. เพื่อศึกษาข้อบกพร่องในการใช้โครงสร้างประโยคภาษาอังกฤษในภาษาพูดของนักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษ ระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับชั้นสูง
3. เพื่อศึกษาปัญหาในการใช้โครงสร้างประโยคภาษาอังกฤษ ในภาษาพูดของนักศึกษาวิชาเอกอังกฤษ ระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับชั้นสูง
4. เพื่อหาข้อเสนอแนะในการปรับปรุงการสอนภาษาอังกฤษ ในระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับชั้นสูง

แนวเหตุผลสำคัญในการศึกษาวิจัย

โครงสร้างเป็นองค์ประกอบที่สำคัญของภาษา ถ้าผู้เรียนไม่ทราบถึงลักษณะโครงสร้างของภาษา จะนับว่าผู้นั้นรู้ภาษาไม่ได้ โรเบิร์ต ลาโด (Robert Lado)¹ กล่าวว่า ลักษณะโครงสร้างของภาษาที่แตกต่างกันจะเป็นปัญหาของการเรียน เนื่องจากผู้เรียนจะใช้ลักษณะโครงสร้างในภาษาของตนแทน จนบางครั้งทำให้โครงสร้างของภาษาค้างประเทศผิดไปจากเดิม การวิเคราะห์ข้อบกพร่องในการใช้โครงสร้างประโยคจะช่วยให้รู้อย่างแท้จริงว่ามีลักษณะโครงสร้างใดที่เป็นปัญหาที่แท้จริงและมากน้อยเพียงใด

¹ Robert Lado, Language Testing, 5th ed. (London: Longmans Green and Co., Ltd., 1967), pp. 16-17.

ข้อคดงเบองคน

1. การศึกษาวิเคราะห์โครงสร้างประโยคภาษาอังกฤษที่เป็นภาษาพูดนี้เป็นไปอย่างมีระบบตามหลักภาษาศาสตร์ ผลการวิเคราะห์นี้จึงเชื่อถือได้
2. แบบสคบที่สร้างขึ้นได้รับการตรวจสอบจากอาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษที่เป็นวิชาเอกในระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง จำนวน 10 ท่าน ว่ามีความตรงตามเนื้อหา (Content Validity) และอยู่ในเกณฑ์ที่เชื่อถือได้

ขอบเขตของการศึกษาวิจัย

1. การศึกษาโครงสร้างประโยคภาษาอังกฤษที่เป็นภาษาพูดนี้ ศึกษาเฉพาะโครงสร้างประโยคที่นักศึกษาที่เป็นตัวอย่างประชากรพูดเท่านั้น
2. ตัวอย่างประชากรที่ใช้เป็นนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูงปีที่ 2 จำนวน 100 คน โดยไม่จำกัดความสามารถทางด้านสติปัญญา ซึ่งได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบธรรมดา จากวิทยาลัยครูในภาคกลาง 4 แห่ง แห่งละ 25 คน คือ วิทยาลัยครูจันทรเกษม วิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา วิทยาลัยครูสวนกุหลาบ และวิทยาลัยครูพระนคร

ความจำกัดของการศึกษาวิจัย

ผลการศึกษาวิเคราะห์ครั้งนี้อาจคลาดเคลื่อนไปบ้าง ด้วยสาเหตุต่อไปนี้

1. ความคลาดเคลื่อนที่เกิดจากการบันทึกเสียง
2. ในขณะที่มีการบันทึกเสียง ผู้สอบอาจมีความตื่นเต้น ความกังวลใจ ความไม่สบายใจ และความเกียจคร้าน เนื่องจากทราบว่าผลการสอบมิได้มีผลกระทบต่อคะแนนการศึกษา ทำให้ขาดความตั้งใจจริง จึงทำให้ผลการสอบอาจคลาดเคลื่อนจากความเป็นจริง

วิธีดำเนินการศึกษาวิจัย

1. ศึกษาหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษที่เป็นวิชาเอกของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับชั้นสูง ของกรมการฝึกหัดครู เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม
2. สร้างแบบสอบถามพหุภาษาอังกฤษหนึ่งฉบับ โดยแบ่งออกเป็น 2 ส่วน ส่วนแรก เป็นแบบสอบถามที่ใช่รูปภาพประกอบ เพื่อให้ให้นักศึกษาระบายภาพที่ต่อเนื่องกันสามภาพ เป็นภาษาอังกฤษ รวม 6 ชุด ใ้ยให้นักศึกษาเลือกคนละ 1 ชุด ส่วนที่สอง เป็นแบบสอบถามที่ใช่บทความ เพื่อให้ให้นักศึกษาอ่านและพุดสรุปข้อความที่อ่านเป็นภาษาอังกฤษ รวม 6 ชุด ใ้ยให้นักศึกษาเลือกอ่านคนละ 1 ชุด
3. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปทดลองใช้กับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับชั้นสูง วิชาเอกภาษาอังกฤษซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างประชากร จำนวน 10 คน เพื่อหาความเหมาะสมของเวลาและคำสั่ง
4. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้ว ไปทดลองสอบกับกลุ่มตัวอย่างประชากร ซึ่งใ้แก่นักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษ ระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับชั้นสูงปีที่ 2 จากวิทยาลัยครูในภาคกลาง จำนวน 4 แห่ง ซึ่งใ้จากการสุ่มแบบธรรมดาค่าแห่งละ 25 คน รวมทั้งหมด 100 คน โดยใ้เครื่องบันทึกเสียง
5. ถอดข้อความภาษาพุดของใ้ก้ศึกษาแต่ละคนจากเครื่องบันทึกเสียงเป็นภาษาเขียน
6. วิเคราะห์ข้อผิดใ้ในการใ้โครงสร้างประโยค โดยคำนวณหาตัวรอยละของข้อผิด โดยแยกประเภทของข้อผิดตามชนิดของคำ เช่น ข้อผิดที่ใ้ก้จากการใ้หรือไม่ใ้คำนำหน้านาม คำบุพบท การวางรูปคำ เป็นต้น
7. วิเคราะห์ปัญหาใ้ในการใ้โครงสร้างประโยคตามสาเหตุที่ใ้ทำให้เกิดข้อบกพร่อง เช่น สาเหตุจากการแทรกแซงจากภาษาไทย หรือสาเหตุที่ใ้ก้จากการใ้เคลื่อนล่อของใ้เรียน เป็นต้น

ประโยชน์ที่จะได้รับจากการวิจัย

1. เป็นแนวทางแก่ผู้บริหารในการจัดหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษที่เป็นวิชาเอกของนักศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง
2. เป็นแนวทางแก่ครูในการปรับปรุงการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษ ระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
3. เป็นแนวทางแก่ผู้เขียนตำราวิชาภาษาอังกฤษ ให้สอดคล้องกับการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของผู้เรียนที่พูดภาษาไทยเป็นภาษาแม่

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

โครงสร้างภาษาอังกฤษ	หมายถึง	ระเบียบวิธีเรียงคำในประโยค ตลอดจน จนการเรียบเรียงส่วนประกอบของคำ ในภาษาอังกฤษ
นักศึกษา	หมายถึง	นักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษระดับ ประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง ปีที่ 2
ข้อบกพร่อง	หมายถึง	ลักษณะการเรียงคำและส่วนประกอบ ของคำที่ผิดไปจากกฎเกณฑ์ภาษาอังกฤษ

ศูนย์วิทยุทางวิทยุ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย